

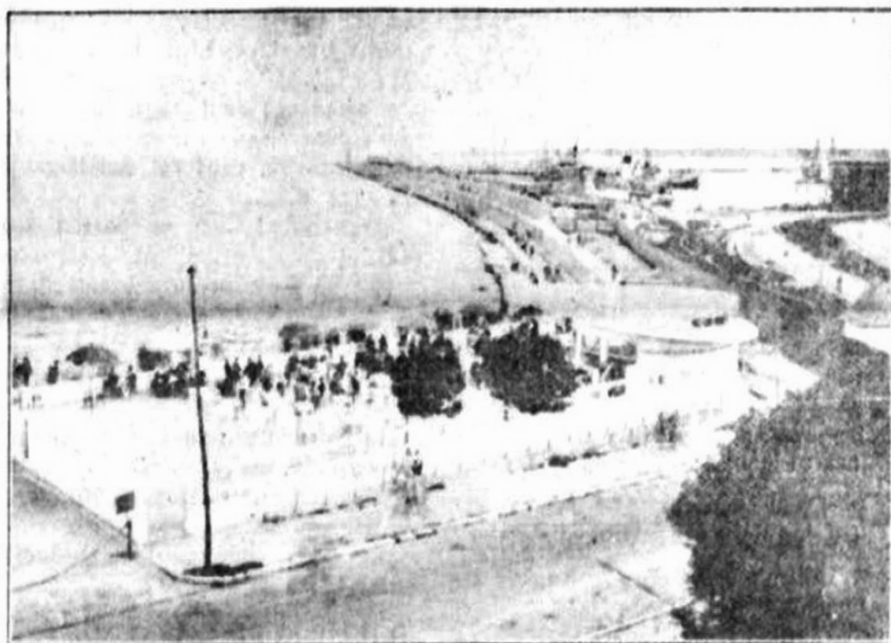
14.575

Vraja Mării

REVISTA BILUNARĂ DE LITERATURĂ PENTRU TINERET

DIRECTOR:
SOREL AVRAMESCU

UN AN DELA APARIȚIE

ANUL II

N-RUL

9

20 Septembrie 1934

COLABOREAZĂ:

HORIA TELEAJEN
GALLIA TUDOR
LUCIAN EMIN
EL. L. MOSCU
AL. MUNTEANU
I. BALTAG

JUSTIN F. MIHUTIU
P. POPESCU - PEPPU
GEORGE IOTRU
ILIE LIȘTEVEANU
NICU GHERCULESCU
SOREL AVRAMESCU

PREȚUL LEI 3

Administrative

Cei ce nu ne confirmă primirea numărului de față — trimițând costul abonamentului sau exemplarelor cerute — până la 1 Octomb. a. c., nu mai primesc No. viitor (categoric).

Orice număr oprit, trebuie plătit. Cine crede altfel, nu e un hoj ca oricare altul ci este un dușman al unui ideal cultural slujit de câțiva intelectuali, ei înșiși foarte săraci. Nici un dator nu e uitat, — și nici un prieten.

Colecția revistei, Anul I, se trimite contra lei 25. Cererile, însoțite de cost, se vor adresa Administrației.

Căutăm reprezentanți cinstiți, în toată țara.

Tarif pentru reclame

1 pagină (p. 2 n-re)	Lei 700
1/2 " " " " " " " " " " " "	400
1/4 " " " " " " " " " " " "	200
1/8 " " " " " " " " " " " "	100

REDACTIONALE

Vizite la redacție nu primim. Orice corespondență prin poștă.

Manuscrisele primite la redacție și care nu îndeplinesc condițiile de a fi publicate, se înapoiază dacă ni se trimit mărci pentru spese de poștă.

Cititorii și cititoarele pot colabora la orice rubrică.

Pentru a ne ușura munca, rugăm colaboratorilor și colaboratoarele noastre să scrie cu atenție, respectând, pe cât posibil, regulile ortografice.

— ATENȚIUNE! —

Nici un manuscris nu se cercetează dacă cel ce trimite nu e la curent cu plata revistelor primite.

Dacă nu vă puteți aștepta răspunsul prin revistă sau dacă doriți să vi se restituie manuscrisele trimise, este necesar să anexați mărcile respective.

Vraja Mării

Redacția și Administrația: Strada Smirdan, 7 — Constanța

Abonamentul Anual 100 lei
Cine va procura un nou abonament plătește numai 80 lei anual.

Rubrica cititorilor

Pentru inserarea unui anunț în această rubrică se percepe o taxă de un leu de cuvânt.

Șase cuvinte gratuit, dacă se înmânează cuponul din pag. 12-a. (Nu facem excepții!).

— Marchizul: Nobil? Atunci se oferă — Izolda.

— Adriana: Doresc adresa și, lămuriri poștale. — Mygro Bărlădeanu.

— Subofiter tehnic, simpatic, serviciu București, dorește cunoașterea domnișoarei (onestă) în vederea căsătoriei. — Oigel.

— Regele Păpușilor. Se oferă — Pușu.

— Kelly: Nu! — Mygro.

Citiți și răspândiți revista „VRAJA MĂRII”. Cu cât va avea mai mulți cititori, cu atât va fi mai frumoasă.

— Doresc corespondență bine. Găsiți voi? — Băbe.

— Coca: Vă puteți corespunde? Răspundeți. — Lillyș.

— Crist: se oferă — Cristiana.

— Rosaspina: Pseudonimul d-tale îmi place atât de mult... — Marinari sentimental.

Nu uitați: șase cuvinte gratuit — înmânșând cuponul din pag. 12-a — restul 1 leu cuvântul în mărul poștale sau prin mandat poștal.

— Willy: Scrie: Fany Constantinescu, Unirii 48, Craiova.

— Micky-Maus: Dar mata ai calități frumoase? — Mykydutz.

— Mon Amy caută o brunetă sentimentală.

— Rosaspina: Cine ești?. Ai găsit? — Thezeu.

— Luci: Scrie cât mai curând. — Ionel.

— Rosaspina: Vrei să corespunzi cu — Gelimer?

Pentru a apare în numărul următor, trimiteți corespondențele până în ziua de 2 Oct. a. c.

— Călărețul Bleumarin
June fillison
Bani un milion
Vrea căsătorie
Cu fată șglobie
Aibă siluetă
Să fie discretă.

— Boerebista: Iată-mă! — Senorita.

— Destinul caută Craioveancă frumoasă. Oăși-va?

— Caut corespondent simpatic și inteligent. — „Alberta”

— Yulya: Aștept Răspunde urgent! De ce? — Geromih.

— Trimiteți din timp corespondențele, dacă vă puteți apăra în No. viitor.

— Caut corespondență simpatică și sinceră. — Oyon.

— Elyane: Foarte mulțumesc! Aceleași. Vreau să-ți comunic ceva. Poți scrie pe adresa cunoscută? Sau de nu, dă-mi numărul telefonului, pentru ați telefona. Te sărut. — C. Nemo.

— Rosaspina: Vrei pe — Fredy Bathory

— Ceut lăle extrem de inodestă. — „Atabli”.

— OXO —

Concursurile noastre

Concursul de perspicacitate

Deoarece propunătorii problemelor de cale ferată nu ne-au desemnat pe câștigătorul concursului, îl luăm asupra noastră oferind un abonament pe trei luni în „Vraja Mării”.

Concurenții sunt rugați să trimită deslegarea problemei la redacția revistei noastre, până cel mai târziu la 15 Oct. a. c.

Atențiune! Cine nu posedă No. 4-5, în care s'a publicat acest concurs, și-l poate procura trimițând lei 4, în mărul poștale, Ad-ței noastre.

Un nou concurs de desen

În No. viitor vom începe un nou concurs de desen, dotat cu numeroase premii în numerar, cărți și abonamente.

Redacția

POEME IN PROZĂ

Tablou.

O frunză veștedă mi-a bălul oemic în geam... Apoi a căzut, legănându-se, jos — ca o pasăre lovită în aripi...

A trecut vara!... Frunza mi-a spus — și m'am dus în grădina...

Pe alei, castanii își sculurau frunzele... Lacrimă pentru moartea verii. Și, pe alele mărginite de castani, frunze palide, îngălbenite, șopteau parcă între ele cu glas stins...

A venit toamna...

GEORGE V. FILOTTI

Cititorii din Constanța vor depune corespondența, manuscrisele și orice comunicare pentru revista noastră în orice zi, la biroul tipografiei „Dacia” str. Carol No. 3, de unde le va ridica redactorul nostru.

Vraja Mării

— APARE LA 5 ȘI 20 ALE FIECĂREI LUNI —

Redacția și Administrația
— Str. Smîrdan, 7 —
CONSTANȚA

Director :
SOREL AVRAMESCU
Redactor :
JUSTIN F. MIHUȚIU

ABONAMENTE:
3 luni 30 lei
6 " 55
12 " 100
Instituții, autorități și străinătate 300

15 Sept. 1933 — 15 Sept. 1934

UN AN DE VIAȚĂ

Oamenii obișnuiesc să-și prăznuiască fiecare an de viață pe care-l implinesc. Într unele familii, aniversarea este o petrecere glumeață, sgomotoasă, imbelșugată cu bunătăți culinare, udată cu vinuri și licheouri, brăzdată de radio, telefon sau anecdote hazlii; în alte familii, praznicul onomastic îmbracă forme mai solemne, mai serioase, aproape funebre. Explicațiunea paradoxului este a se căuta în diversitatea caracterelor omenești, în credința de castă, etc.

Dar este vorba de oameni — de individ — și, dacă unii se fălesc de a fi ajuns un an mai sus, iar alții plâng un an pierdut în plus, faptul în sine denotă că individul se gândește numai la persoana lui.

Cu totul altfel se petrec lucrurile, când este vorba de aniversarea apariției unei reviste — ființă și ea în sens cotidian — dacă te gândești că această ființă este dependentă de grațitudinea sau ingrățitudinea umană.

Aniversarea unei publicațiuni presupune întotdeauna triumful spiritual al tipăriturii adică triumful conducătorului asupra infinitelor piedici pe care le întâlnește în calea viețuirii acelei tipărituri. Cu alte cuvinte, el se confundă cu tipăritura adică cu revista iar această revistă, nu este deloc în slujba lui, ci în slujba cititorului, pe care îl delectează cu câteva ore de lectură, cărui îi poartă public visurile, fantaziile sau observațiile de ordin literaro-poetic.

Încă n'a creat cineva o revistă literară, cu scopul de a face alacuri din ea. Nu! O asemenea revistă se zidește totdeauna în afara slujbei permanente, în afara obligațiilor care antrenază existența dirijorului; ea se plămădește și se călătește în orele de repaos și are de scop scormoni ea vieții literare într-o regiune lipsită de asemenea lucruri, antrenarea vieții

spirituale precum și poftirea în labăra curajului, a talentelor născute dar timide și vegetânde, cari mocnesc prin toate colțurile unde abunda tineretia.

Prin urmare, onomastica unei reviste nu poate fi luată în sensul onomasticeii individului. Ea nu presupune nici belșug culinar, nici muzică frumoasă și nici chiar bucuria unei ore de răgaz pentru că frumusețea, în această materie, este numai aparentă ca în filmele de cinematograf sau ca în viețile sfinților. Aci se înveselește și se bucură spectatorul adică cititorul. Conducătorul revistei, mai cu seamă când este el însuși redactor, nu poate și nu-i este ertat să simtă plăcere nici să se bucure de altceva decât de mulțumirea spectatorului. Încolo, este veșnic agitat, veșnic îngrijorat; fiecare an scurs în redacție, însumează, pentru individ, un an cu desăvârșire pierdut pentru persoana lui. El o știe dar nu-l interesează. Și nu-l interesează persoana lui, care se identifică cu tipăritura, pentru că esența acestor indivizi, este o compozi-

ție de „frumos” și „altruism”. Griile revistei sunt griile lui; nemulțumirea spectatorului — cititor este propria lui nemulțumire. Indiferent unde și cum trăiește redactorul, el una știe și una visează: *aparitia!*

Cu orice preț, cu orice sacrificiu, revista trebuie să apară, numărul promis ori anunțat, trebuie să se distribuie. Nu știi de ce, dar cred că acești oameni contractează o maladie cerebrală specifică.

Viața lor se învârtă unilateral, cu toate că, de când există redacții și reviste n'am auzit să fi ajuns cineva procopsit.

Iată de ce spectatorul, adică cititorul, este dator să aprecieze, cu ocazia aniversării, viața unei reviste; iată de ce el, mai mult decât redactorul, trebuie să aprecieze munca pe care „cineva” a depus-o în menținerea și prosperitatea acestei părți de bun al său!

Și iată pentru ce, spectatorul, largind orizontul înțelegerii și îngăduinței sale, trebuie să se gândească a ușura oarecum viața aceluia sau aceluia care se trudesc, în orele lor destinate odihnei absolute, să ducă pe umerii lor o atare povară!

Multi cred că o revistă parcurge fazele unei exploatare comerciale și că ea dă rezultatele materiale ale ziarelor de tiraj și informațiuni zilnice. Aceasta este o eroare ale cărei ponoase le trage de dreptul redacția.

De asemenea, mulți cred că, — din moment ce „bucata” lui nu s'a publicat ori că s'a publicat mai la coadă și, eventual cu unele modificări, redacția ar avea o aversiune contra lui, etc. Tot redacția și implicit revista, trage ponoasul!

Greutățile unei reviste, sunt de două feluri: mai întâi materia compensatoare și al doilea materia spirituală: *bani și text*. Dacă materia compensatoare, de bine de rău, se captează totuși aproximativ cu suficiență, apoi cu cealaltă este mai greu. Dar, în ambele cazuri, sacrificiul individului responsabil, este enorm. Dacă la primul număr, acest dublu sacrificiu este intrucâtva logic — pentru că

TOT EU SUNT VINOVALUL

*De câte ori ai câte-o vină
Vreau să te judec să te cert,
Dar pân' s' ajung la judecată
Intotdeauna mi te iert.*

*Ba și mai mult, când prinzi
a spune.*

*Că ai oșșit și-ți pare rău,
Eu-ti cer iertare, eu am vină,
Și plâng plecat pe sânul tău.*

N. GHERCULESCU

TE IUBESC

THE MARIA

trebuie să tei cu asalt punctul de plecare — el devine pe atât mai mare și mai chinător, pe măsură ce trebuie să „apari” regulat, pe cât nici înapoi nu poți să dai și nici să abandonezi definitiv nu cutezi. În momentele când redactorului îi lipsește ceva din ambele materii el este pus în dilema cea mai grozavă și, nu rareori am putut să văd că numărul s'a tipărit „pe credit” și cu materie de completare. Martirajul acesta, îl cunoaște și-l înțelege numai acela care a condus o publicațiune, numai acei cari au respirat aer împregat cu tuș între maldăre de manuscrise, de cele mai multe ori pretențioase!

„Vraja Mării” păstrează pe rotondo forma celui de al doilea an. Nu ne întoarcem niciodată înapoi, ca să vedem unde am trăit și ce isprăvi am făcut iar bilanțuri fac numai întreprinderile comerciale și diplomații. „Vraja Mării” nu face așa ceva. Și la ce bun, când știe ea bine prin ce a trecut.

Faptul că aniversăm numai cu 9 numere un an de apariție și că ne încumetăm să alunecăm pe un disc nou, este un lucru strâns legat de maladia aceea misterioasă, despre care am pomenit mai sus; este dovada perseverenței, voința de viabilitate pe care o imprimăm fizic și psihic revistei, — nu pentru ca ea să ne aducă cine știe ce lauri, nu pentru a ne glorifica pe noi înșine în secolul XX și nici pentru a o aservi celor ce se mbată de flori efemere pe care le creează în ambii și rățâcire. Nu! Ci pentru a menține, la îndemâna sufletelor cinste, creatoare de literatură intimă, un standard acerb, purtător de intențiuni frumoase, răspânditor de scris plăcut, de acea muzicalitate penetrantă a tinereții mult promițătoare, — cum am zice, un laborator de experiențe minuțioase pentru acei ce mâine își vor întinde aripile către înaltele culm ale scrișului matur.

Dacă pe alocuri, am lipsit de experiență, bunii noștri prieteni cititori ne-o vor erla iar dacă uneori, sguduți, de mârșăvi, lăaturalnice ori inspăimântați de lipsa materiei, în ceasul apariției și sub imperiul febrilității, am răspuns brutal uzând de aceleași arme sau am strigat cu disperare după un minim drept al nostru, aceiași buni prieteni vor fi îngăduitori, pentru că n'am făcut-o în sprijinul existenței noastre umane ci pentru apărarea și sprijinirea revistei!

În definitiv, nimeni nu ne-a condamnat la o asemenea penitență — se se va zice. Foarte adevărat, însă, revista noastră s'a născut din constatarea că act, pe malul Mării, o revistă de literatură — chiar una matură — era absentă, deși de o necesitate profund imperioasă. Și apoi, dacă încercarea noastră a primit aprobarea ti-

*C'o arcuită gură, cu doi ochi de migdală,
Pasionată, dulce, cochetă, ideală,
Sublima-ți frumusețe, iubito, m'a sedus :
Ca marmora ești albă, de ingeri ești mai sus.
Ești cheea tainei, vraja frumosului, ce-așterne
Balsamu-i sfânt pe rana durerilor eterne.
Tu făurești avântul, ce'l poartă arzător
Privighetoarea 'n triluri și rândunica 'n sbor.
Prin tine, primăvara se scaldă în smarald,
Mai vioriu e cerul și soarele-i mai cald.
Senină c'aurora, al jertfelor isvor,
Ești inima, ce leagă, o lacrimă, de-amor.
Cu gândul — poezie, cu sufletul fiori,
O floare 'ți pare chipul, când tremuri printre flori
În cinstea ta, izvorul desmiardă atât murmur,
Se scaldă 'n freamăt codrul și cerul în azur.
Când pieptul tău mă cere și ochii tăi mă vor,
Se schimbă 'n cântec gându-mi, e lacrima-amor.
Ca un altar ești sfântă, din inimă desmierzi,
Cu un suspin mă farmeci, cu un sărut mă pierzi.
Ca 'ntr'un delir, viața deapururi și o jertfesc:
Ești tuturora dragă, eu singur te iubesc.*

POPESCU-PEPPO

Versuri astronomice

In alte lumi...

In alte lumi Pământul nostru
S' arata noaptea ca o stea ;
Poeti-or fi cântat-o poate
Amanti-or fi privit spre ea.

Lumina ei, din depărtare,
Se va părea un tainic foc
Plutind în haos singuratic,
Cu raze blânde de noroc.

Și n'or ști că-i un glob de humă
Ce poartă vecinice dureri ;
Căci toate plângerile noastre,
Sunt pentru alte lumi... tăceri.

Cometa 'n haos.

Te port fără voce cu mine
Statornic și dulce adaos,
Te port cum își poartă Cometa
Fantastica-i trenă prin haos...

Sahara și Polul Nord.

E cald, târziu.. și somnul nu
mai vine
Se face ziua, eu veghez desăsură,
Ce singură's în strimta mea
Sahara,
Ce bine ar fi la Polul Nord
cu tine !
CALMI

neretului cititor, înseamnă că noi n'am făcut altceva decât am executat o dorință unanimă ascunsă, care întârzie să se manifeste față!

Drept aceea, rugăm călduros pe iubii noștri prieteni, cititori și abonati, să se gândească mai serios la cele două greutăți ale revistei, careia să-i acorde sprijinul lor necondiționat, răspândind-o cât mai mult cu putință, rezervându-i bucățile cele mai alese și stăruind ca abonamentele să fie achitate la timp și fără părere de rău. Dorim mai ales, ca materialul trimis spre publicare, să înfățișeze și să reflecteze, sincer și fără de pretențiuni groțestei adevăratul produs al gândirii, al analizei și al fantasiei fiecărui colaborator.

Despre îmbunătățirile și inovațiunile de ordin tehnic și redacțional, promitem să facem toate diligențele posibile și eforturile imposibile, pentru ca cititorul să fie la rândul-i perfect compensat iar revista să înainteze spornic pe adevăratele sale căi.

În încheiere, înțelegem să ne urăm reciproc un an nou, prosper și de mare folosință iar dragilor noștri cititori și colaboratori le urăm să ne înțeleagă sincer.

•VRAJA MĂRII•

NU DAȚI BANI

celor cari nu au legitimații, pe anul 1935, de culoare VERDE, cu fotografie și ștampila revistei noastre!
Administrația

VRAJA MĂRII

„BINEFACERILE MĂRII“

Un nume plăcut, încântător, simbolic. Un nume simplu și secoltat, răsunător — ca o adiere sublimă de poezie, transport și contemplație — spontan din apele mării suflătoare. Un nume frumos, dulce, atractiv și amănat, modest ca umbra unui mesteacăn solitar și rămuros. Măreț ca triumful Primăverii peste plaiuri și grădini în floare. Inspirator ca feeria nopților de aur, ca tinerețea zilelor senine și maiestratea înserărilor mâiniste. Victorios ca perfectul arc de garanție divină al curcabeului de via nuanțată și răsleț ca un măr domnesc încărcat de roadă, pe drumul călătorilor atrași de promisiunile și frumusețile Parnasului.

Intremător ca o Hipocrenă cristalină, antrenant ca un Pegas olimpic pe lunci de farmec și meditație, afabil ca o inimă deschisă, promițător ca o dimineață liniștită, ca un lan bogat, cu spice înalte și grele. Mângâios ca un vers dulce și plin de armonie, îmbrățitor ca mireasma viorelelor candido-pur ca un gând cinstit, ca o faptă bună. Protegitor ca un Mecena, competent și curajos ca un Damon, îndemnător, ca un sfat cuminte; sățios, zămbitor și mare ca o pâine caldă pe masa unui sărac flămând.

Un nume drag și desfătător ca o paștelă curată și verde. Un titlu larg și congruent ca un decor rar și ostensibil. Demn ca nevinovăția și onoarea, imperial și melodios ca perlele bazmelor arabe și mărgăritarele puveștilor persane. Mistic și profund ca întreg luior legendelor indiene.

Impresionant și luminos ca o privilegiu admirabilă, revelatoare, întinsă, neprevăzută și înzestrată cu tot felul de surprize, din ce în ce mai neașteptate și plăcute.

Uman și înălțător ca un tăpșan de popas, odihnă și reculegere spirituală, situat pe o mândră alee firească, într-o pădure superbă de gânduri și cugetări, ce tind spre materializare și asociere.

Un nume onest și prețios, un fapt laudabil, dorit și împlinit. Un câmp glorios de acțiune, un post de lansări promițătoare și relevări meritate.

„Vraja Mării“! Ce inimă dornică de avânt și artistic și-a poruncit să te așeze — ca pe o biserică purificatoare, constructivă, confortabilă și de mult aptată — în calea fiilor lui Apollo? Ce munte proaspăt și energetic te-a sădit, ca pe o garoafă orientală, între măceșii apucăturilor nedemne ca bălărea? Ce suflet muncitor, dezinteresat și meritos te poartă de mână, cu grija și curaj, printre pizmele, răutățile și mărăcinii vremii de câmpăna, de îngrijorări și nelcredere? Au nu observi nestătornicia inimilor, necredința sufletelor, săgeata limbilor

E vorba de binefacerea razelor solare și influența radioactivă a mării asupra sănătății celor ce-au alergat în acest an pe litoralul ei, spre a-și face cura.

Toate ar fi mers cum ar fi mers: specula restauratorilor; discursurile politice dela Eforia ale d-lui Mihailache; scumpetea hardughiiilor, zise «camere» (nu mai vorbim de vile) porumbelul fierț sau fript depe falese;

ingrate și perfide, copita invidiei și rănelul sadic al urii omenești?

Au nu simți adierea slăbiciunii lucrurilor și îndreptinderilor umane? Zădărnicia și eșecul frământării probe? Nu auzi murmurul răuvoitorilor tăi, acea hădă și rea credință ce asvârle noroi pe strălucimea diamantelor și nestematelor?..

Ce gând frumos și-a strecurat scântea vieții alese, nădeida și constanța poetică, alături de fluctuațiile și amăgirile mării neospitaliere? Cum ai euzat să tești la suprafață, unte bate vânt potrivit și se frământă — spumegând nebune — valuri distrugătoare și etern vrăgmașe? Au nu simți, că vei muri de furia unui val înghițitor?..

Dece să mori? Nu vrem aceasta, căci tu ești hoh din bobul gândurilor noastre bune, strop din stropul simțirii noastre adânci, fagur din fagurul inspirărilor noastre pure și alinătoare. Nu vrem să te mori! Nu vrem să te știm nici pătată, nici umilită, nici holnavă! Mereu veselă, rumenă și neclintită în planurile tale sănătoase și nobile.

„Vraja“ a mării noastre! Dacă te-ai strâns din toate largurile ei și te-ai ridicat să ne strângi în jurul tău, st-ânge-ne și nu ne mai dă drumul! Scutește-ne cinstit de această durere! Primește, în brațele tale încălzitoare și feciorelnice, prinosul inimilor adevărate și pune la loc de cinste fructul adoratorilor și meritorilor tăi ostaji!

Pe frământul dorului tău imămulat, voim steaua gloriei tale! O stea netremurătoare și bogată în strălucire și raze fără de amar. O stea bună, care să-ți garanteze și să-ți desăvârșească tot succesul, pe care și-l urâm din tot sufletul.

Te iubim, Vraja a Mării! Te stimăm și ne vom lupta pentru tine și pentru propășirea scopului tău inițial și mare, contra tuturor săpătorilor și neseriosilor tăi dușmani.

Fii, dar, binevenită între noi Vraja a Mării noastre iubite! Și primește acest modest omagiu dela cel mai simplu și mai dezinteresat binevoitor al tău! Să ne trăiești „Vraja Mării“! Și odată cu tine, omul zămisirii și călăuză vieții tale... I. HALTAO

apa imposibilă de băut; dar un lucru a fost de neluștat și le-a pus capac la toate: furtisagurile!

Da, furturile din acest an au denunțat cu mult pe cele din anii precedenți. Toți pungășii de buzunare, borfași, cei ce scutura bani din ganoase și cei de bijuterii, s'au mutat la mare pe timpul sezonului. Și dece nu s'ar fi mutat dacă au putut-o face neapărați și cu apă profit?

Au venit în țară 2800 de familii de cehoslovaci; devise nu s'au mai dat și, cei ce obișnuiau să plece în străinătate alți ani, au năpădit către marea noastră unde mai pui că mulțime de minoritari din Ardeal cari abia acum au început să simtă binefacerea mării și ale ghiolurilor miraculoase, s'au pornit cu cățel cu purcel la mare. Să nu credeți că a fost me numărul sezonistilor maritimi din acest an, jefuiți și terorizați de groaza bandiților. Că dacă plăteai 70 de lei un mușchi la „Oltenia“, la Carmen Sylva, ori 40 de lei un coniac la Popovici, atunci când te-apuceau crampele din cauza apei, înghiteai harem ceva în schimbul banilor! Ori; dacă jocurile de noroc storceau banii celor slabi de inger, harem li pierdeau cu voință și conștiință, dar să și-i fure apa din buzunar ori din geamantan pe degeana, este îngrozitor de revoltător!

Multe cuconițe au fost depozitate de bijuterii și nu doar ca le caraseră la mare cu gând de a se impodobi la bai de omol dar se țereau să le lase acasă, prada răufăcătorilor..

Poliția? Să nu se creadă că a sta cu mâinile în sân, ar fi o nedreptate, dar cum nu s'a prevăzut marea afliuență a sezonistilor din acest an, tot așa nu s'a prevăzut numărul pungășilor sosiți de prin toată țara la mare. Ori, cum ei au mirosul fin și haine cum «subțiri» au găsit cu cale să se duca la mare, unde arde soarele mai tare ca la munte și mai scoate mucigaiul din tine. Că dacă, pe lângă ciordeniță, mai poți respira și puțin aer de mare, nu e rău.

Deosebit de asta, cum sunt siguri că mai curând sau mai târziu tot vor intra la răcoare, nu strică o înmagazinare de calorii..

Dar.. să lăsam giurma (galgen humor) și să nădăjduim că la anul viitor se vor lua măsuri mai serioase pentru asigurarea avutului harem al acestor cetățeni necăjiți, cari Dumnezeu știe cu ce trudă au strâns ceva economii ca să-și poată îngrijii sănătatea, și mai ales al străinilor, cari au venit să caute odihnă în țara noastră.

GALLIA TUDOR

CONCURSUL LITERAR

In No. 4—5 am instituit un concurs literar pentru cel mai bun acrostih, cu tema :

Trei strofe, cu inițialele :
«CITIȚI VRAJA MARIU».

Premiu: 100 lei in numerar.

Prelungim termenul până la 15 Octombrie a. c. Lucrările sosite după această dată, nu vor fi luate în considerație.

Continuăm publicarea lucrărilor primite :

IV.

Clipele se deapăn tute, pe al gândurilor fus
Iscodind uitmii albumul, timpurilor ce s'au dus
Timpuri când copilăria o crede am eternitate
Iscodind cu loc de aur in a vieții mele carte
Tintuind acolo pagini, scrise cu scripici de aștri
Iavorile din adincul, ochilor senini, albaștri.

Visurile de-altădată, zac morminte 'n cimitir
Ronțându-și de durere amintirea fir cu fir
Amuțind lăznu când luna, vede pe la cruci strigoii
Jeluindu-și goliciunea stivului plin cu noroi
Alergînd — hidoase stății — înșirate 'n trist convoi.

Măine poate și-al meu suflet, se va 'nchide 'n patru scinduri
Așternindu-mi pinza morții, peste viitorul de gânduri
Rămînînd ca firul vremii să se îtoarcă mai departe
Imitînd cu alții jocul, ce-l făceam și eu in carte
Isprăvind la fel ca mine, drumul visurilor moarte.

V.

Cu marea se tîleşte, Ovidiu, adormit!
In cugetu-i de veacuri, de glorie slăvit!
Tenebră-i este truncea, iar capu 'ncoronat,
Idei țînînd in sine, de lauri fu ornat;
Ți 'ntoarce-acum privirea, din Tomis către noi,
Idei fulgerătoare, le varsă înapoi.

Visala-i vreodată, poete exilat,
Renășterea din Tomis, in care-ai decedat?
Asupra-ți se coboară coroana verde laur
Jeritîndu-ți bărbăția, slăvite augur
Așterne gându-ți iară, prin versuri ce ne-ai dat.

Mărit vei fi de apururi, cu gândul ne-ai vrăjit,
Ascultă-ne dar ruga din glasu-ne 'ndărit:
Rămăi slăvit de mare, de Tomis lăudat
Iar cugetele noastre, salutul ți l-a dat,
Invie iar nădejdea, cu ritmul tău scandat!

VI.

Cunoscuti odat' un vis,
Illuminat pe frontispiciu,
Turna in sufletele deliciu,
Iubii era de origicine.
Țin minte că-l văzui și scris
Icoana lui o port' cu mine...

Vreți ca să-l găsiți neapărat?
Realizat e'n aste versuri
A căror misiune-odată
Jongla in tristele-mi demersuri,
Atunci fiind.. neterminat.

Murit-ou însă a lui iluzii:
Azi, e complect real in lume,
Rămăsa 'n colțurile buzii
Iubii și de pornirea muzii:
Illuminarea-i iat-o cum e:

Cititorii sunt rugați a-și da avizul, complectând cuponul de vot din pagina 11-a a acestui număr și trimițându-l pe adresa revistei noastre.

Cât de fericiți și cât de satisfăcuți am fi dacă toți a-bonații — recunoscând jertfele noastre, ar achita abonamentul la timp și n'am fi nevoiți să facem apeluri de plată atât de umiltoare pentru noi și atât de neplăcute pentru cel care le citesc și cărora se adresează.

Rugăm achitați abonamentul!

CÂNTEC SFÂRȘIT

...Și-aga. Iubii și eu; desamăgirea
Ce crudă-mi fu!.. Oredeam eternitate
O fericire ce ți-o dă iubirea
Și-o clipă de eternă voluptate.

O, strunele vibrânde, arzătoare!
S' acorde lin bucolica simțire
In melodii de slavă și uitare
Să urce culmi spre marea mea iubire.

Când luminând pe drumul nepăsării
Streinul drum al celor fără soare
Aprinde-va magia depărtării
In diamantul sării-amăgitoare?

Nu va fi 'n jur decât pustietate
Tăcere, vis și vagă nălucire:
Trei lacrimi pe sub gene, furișate
Vor plânge nestatornica-ți iubire.

LUCIAN EMIN

DECE NU VII?

Dece nu vii când dorul meu te chiamă
Și geme, dup' a tale calde buze?
Când gândurile mele sunt confuze,
Dece nu vii când dorul meu te chiamă?!

Dece nu vii când ochi-mi lăcrimează
După a tale sărutări nebune?
Când inima-mi palpită pentru tine... Spune
Dece nu vii când ochi-mi lăcrimează?..

Ah! Vino cât mai au putere să te cheme
Căci mâine, inima-mi și dorul-mi, poatemoare
Redă-mi viața c'o caldă sărutare...
Ah! Vino cât mai au putere să te cheme!..

ILIE LIȘTEVEANU

SCRISOARE...

Ți-aduci aminte?... Era o zi mohorâtă... de iarnă... Mohorâtă ca sufletele noastre... Tăceam. Tu te uitai, cu privirea rătăcită, în flăcările din sobă, cari-ți aprindeau cei doi bujori din obrajii tăi... și buzele tale tremurau, ascunzând parcă ceva. M'am apropiat de tine... ți-am prins mâna, mâna ta rece și te-am privit în ochi, în ochii tăi... În cari se oglindea un cer de peruzea și o taină pierdută, ascunsă în adâncul lor, salbe siderale aurii... și tu m'ai privit... blândă, pierdută...

— «Iartă-mă! Iartă-mi totul...» — te-am rugat cu glasul stins și șovăitor, plecându-mi ochii. Și tu n'ai zis nimic, doar mâna ta rece m'a strâns... m'a strâns cu un ușor fior, pe care l-am simțit străbătându-și corpul. Și am simțit cum ochii ți se închid, înecând durerea, dar n'am putut să-ți zic nimic, căci glasul mi-era stins și nu-l puteam stăpâni...

Am stat mult cu fruntea rezemată pe mâna ta, nu știu... când mi-am ridicat privirea spre tine, tu erai adâncită în gânduri, privind la limbile roșietice cari se jucau mistuindu-se pe rând — și nu-ți vedeam decât fața imbujoară și ochii tăi pierduți... Se întunecase. Am simțit atunci că tăcerea spune multe... Am simțit că trebuie să plec. Și... am plecat.

A doua zi m'ai primit cu un surâs înflorit pe fața ta pală... Am înțeles, ca niciodată, că ai suferit. Ai suferit mult. Și pentru mine!

Ne-am spus multe, dar fiecare căutam să ascundem ceva. Cuvintele

noastre erau seci și râsetele noastre false. Și, nu știu ce mi-a venit... Te-am prins în brațe, ți-am sărutat ochii și te-am rugat din nou ca să mă ierți... să-mi ierți totul! De ce? Nu pot spune. Un singur cuvânt îmi flutura pe buze: iertare!

N'ai zis nimic... doar într'un târziu ai murmurat:

— «Nu... tu nu ești vina...» dar peste ultimul cuvânt, înecul unui suflet se curmă... zâmbetul zăgrăvit pe fața ta se topi încet, ca o umbră... cu o lacrimă prelinșă printre genele tale închise... Apoi te-ai deslipit ușor din brațele mele și te-ai dus la ferestra... Și te uitai cum fluturii de nea se jucau prin aer... M'am apropiat de tine, ca altădată, și tu mi-ai întins mâna și ți-ai așezat tăcută capul pe umărul meu... Am privit așa amândoi afară... Și fluturii se cerneau tot mai deși, iar din depărtare, pe uliță, se auzeau clinchete de zurgălăi... În casă focul era stins... și gândurile noastre sbureau departe în acelaș loc...

Multe ași fi vrut să-ți spun... multe căci fluturii de nea cădeau curași așa ca fine, ca sufletul tău, în care se anina încet durerea... prima durere a iubirii, pe lângă un suflet din sufletul tău... dar am tăcut... și nici tu n'ai zis nimic...

Zutică, ți-aduci aminte? Ne-am despărțit ca 'ntotdeauna... Era noapte.

— «Dece pleci?» — te-am întrebat
— «Nu știu... dar trebuie. Tu nu mai știi iubi...» mi-ai răspuns hotărât.

— «Dece mă rănești... Vorbește-mi!»

am strigat ca scos din minți.

...Dar ai tăcut. Doar razele lunii își înghețau un zâmbet silit în colțul gurii tale... Tăcerea la m'a durut. Căci tu nu m'ai înțeles. Nu.

Intr'un târziu mi-ai spus încet:

— «Mi-e frig... Somn ușor» — și te-ai dus... Ți-am auzit pașii mărunți cum urcau treptele scării și zăvorul ușii lăsat... Am stat mult la poartă și am plâns rezemat de zid... Ai apărut odată în fața ferestrei... și parcă ai zâmbit... apoi ai tras perdelele... Lumina se stinse. Razele lunii băteau în ferestre iar bradul își scutura zăpada pe umerii mei.

Dimineața, pe masa mea, am găsit un scris tremurat... un scris de mâna ta.

Plec. Primește ultimul sărut cu ultima scânteie a iubirii ce moare...

...De-atunci e mult... Eu te aștept, te-aștept, mereu, să-mi bați ușor în ușa...

...Să-mi spui că m'ai iertat...

Acum e noapte... noapte adâncă. Și s' singur prin pacea și liniștea de stâncă, doar glasul amintirilor mă cheamă din bezna lor adâncă — glasuri dulci de basm...

Portretul tău stă trist pe masa-mi pustiită... Chipul tău privește atât de blând...

Iartă-mă...

Afară vântul șueră și picuri mari de ploaie îmi bat în geam...

JUSTIN P. MIHUȚIU

Citiți și răspândiți

„Vraja Mării“

Feste Mări și Țări

(URMARE ȘI SFÂRȘIT)

EDDY

de SOREL AVRAMESCU

Vaporul se numea «Malkah» și aparținea unei societăți germane iar rolul meu pe vas consta dintr-o funcție pe care n-o cunoșteam în amănunt: *radio-telegrafist*. Toi echipajul erau de-al lor, singurul Român fiind doar eu. Telegrafistul lor plecase bolnav în patrie căci „Malkah” mergea foarte rar în Germania. Făcea între Marea Neagră-Mediterană-Ocean, spre Maroc.

Acceptasem postul din două motive: salariul foarte bun și... «farmecul necunoscutului» care mă atrăgea. Și cum n'ăși îl plecat? Tentația era prea mare și nu mă puteam sustrage.

Să mă fi văzut, apoi, cum măluram dimineața coverta împreună cu „ferr Capitan”, ca să luăm „luft” și să avem poftă de „esen”!...

La o săptămână delu plecarea din Batumi, 7 Iunie 1928, intram pe canalul miculul port dela gura Rhôn-ului: *Saint-Louyse-du-Rhône*, aproape de Marsilia.

Am făcut o călătorie frumoasă care a avut darul să-mi spulbere impresia proastă despre Marea Neagră (sau «Schwarze Meer» cum o numeau frații). Arhipelagul Grecesc, apoi vulcanul *Etna*, splendida strămoare a *Messinei* cu orașul pe stânga iar pe dreapta la «locul cismei» orașul *Reggio*!... *Stromboli*, *Corsica*... *Saint-Louyse*!

Când să intrăm pe canalul în chestiune, ce să vezi: un pavilion românesc! Nu mică mi-a fost surpriza văzând culorile naționale!... Era vasul «Principele Știrbey» al societății petrolifere «Steaua Română» din Conststanța. Trecând pe lângă vasul care aparținea țării mele nu m'am stăpânit să nu strig: *Trăiască România-Mare!*... E drept că am atras atenția celor de pe «Barbu» dar pavilionul german dela pupa vasului îl tăsa nedumerii!

În slăraii pun țăr pleiorul pe pământul sold după trei săptămâni! În orașel nu am avut ce vedea... O singură stradă mai principală (femei fete, bărbați flecare cu bicicletele lui!

Înțesată de «bar-uri»: «Bar cosmopolit», «Bar Roumanie», «Bar Française» și două cabarele de noapte: «Villa Tiberia» și «Villa Diabolo» iar prin mijloc călea ferată.

Începutul l'am făcut cu cel «Cosmopolit»:

— *Oan buteille bier!* așa ceream și când uitam că sunt în patria lui *Motierre*:

— *Ein flaschen bier!*... Românește

nu mai vorbeam, nici cu mine însumi măcar.

Am remarcat însă ceva nostim: Toate «bar»-urile sunt conduse de femei tinere, majoritatea domnișoare. În flecare local e instalat câte-un paleton mare automat, cu plăci de dans, în care trebuie să introduci o monedă de 10 centime, ca să cânte, altfel... *je nes pas!* Dar cecece mi s'a părut mai curios e că aceste «harmanite» beau cu clienții pe la mese și chiar dansează cu ei! Însă «altceva» țerit a stântul!... Cum vine vorba acela tranșează: «*Honni soit... qui mal y pense!*» — care în Românește zice: «Rugine să-i fle aceluia care va crede

INCORDARE

*E noapte de urgie pe mare...
Au plecat în zori pescarii
și-încă nu's întorși în sat.*

*La lumina torțelor
ce se răsfâng palid și cad
pe inimi care bat,
— în tempo cu furtuna
se văd umbre sfioase
frângându-și mâni nervoase,
în desnădejdea lor.*

*Frământă un nisip mărunt;
bătrânii cu părul cărunt,
logodnice și mame
și plâng.*

*De odată, ce răsbate
prin șgomotul furtunii?...
... sau o nălucire
a ființei încordate?...*

*Un cor!!... al izbăvirii!!
se-aude naintând,.....
sprei ei....
de pe cuprinsul morții —
înșelate,
căci i-a scăpat o pradă —*

*Bătrâni, logodnice și mame
plâng
iar cei scăpați de moarte,
copii 'n brațe și strâng —*

PIETRO RUGEA

ceva rău despre aceasta!... Că-ți la pe o «buteille» de bere cât nu face e drept dar... face! Vorba cea: «Știe Românul pe ce dă banul!».

Avem cu noi un *ghid*, un bălat foarte simpatic care țoți îl strigau *Bobby*. Seara ne-a dus la cabaret. O clădire izolată cu o mică firmă luminată: *VILLA DIABOLO*. La ușe înculul! Batem, sunăm, strigăm și în cele din urmă își face apariția un cerber care ne mănoară cu privirile. După acest examen sumar intrăm dar rămânem perplexi!... Nu era ce ne așteptam: un salon simplu cu câteva mese și un pian — «automat» desigur — iar în fund un «tarl» pentru... *artistele* localului. Toți consumatorii în halne albastre de muncitori țar «artistele» cu niște rochițe scurte și extreme de decoltate, își fac impresia unor păpuși vopsite. Comandăm bere și după ce dăm «pentru pian» dansăm și noi.

Parlenera mea o blondină plăcută nu se mai desparte de mine și dacă am să-ți spun că în cele din urmă am căzut cu totul robul ei poate n'ai să mă crezi. Și totuși așa a fost!... Ceva mai mult: pe lângă că am rămas până la ziuă în acea lavernă lângă ea pe când ceilalți «frați» plecaseră de mult la «*schep*» mi-am scotocit buzunarele și tot conținutul lor — monedă țar — l-am dat ei!...

Te rog să mă crezi eram constent și totuși îmi pierdusem mințile!... Dragul meu, nu îl poți explica natura sentimentelor ce m'au cuprins atunci de teama unei exagerări: nu găsesc îndeajuns cuvintele necesare pentru ați arăta starea mea suferințoasă din acea noapte de neuitat, nici pentru a mi justifica purtarea destul de curioasă.

Era turburătoare, cu ochii mari de vis și lănar cum eram dar mai ales marinar și... vizător, nu puteam concepe o altă ființă mai drăgăloasă și n'ăși îl îndrăsnit să o dau poftelor mele, pradă nepulnicioasă. O divinitizăm, în ea nu vedeam «femei»! ne stăpânea o vraje dulce cărele nu ne putem împotrivi cărele nu puteam nici unul să-l rezistăm, ne priveam încuși și când am întrebato șoptind:

Coman tu pe? mi-a răspuns dulce:

— *Eddy... Tu?*

— *Jean!*

— *Oh!*... o exclamă ea admirativ și a mai spus ceva dar n'am înțeles. Nu știam franceza după cum n'o știu nici acum și ce era mai rău altă limbă nici nu cunoștea. Ne înțelegeam de minune prin semne și din privirile ochilor. Al ei erau umezi adumbriți de gene mar!...

Mi-a cântat cu o voce caldă, suavă, toate şansonetele, cuplelele şi langourile la modă, pe care le ştia. Într'un moment de rătăcire aş fi dezertat dela postul ce-mi fusese încredinţat encunzându-mă până la plecarea vasului, numai ca să rămân în apropierea ei! Când i-am propus să fugă cu mine cu vaporul nostru, a clătinat tristă din cap ştiind că cele ce-i spuneam erau imposibile de realizat.

Despărţirea a fost dureroasă. Plângeam amândoi şi acum, după ce am hotărât prin sute de porturi mici şi mari, după ce am cunoscut multe femei de toate naţionalităţile: Marocane, Arabe, Englezoalce, Nemţoalce, Turcoalce şi mai ştiu eu ce neam, blonde şi brune — năzdi nu-mi pot opri un suspin dureros când imaginea ei mi se orolă şi buzele mele şoptesc dornic, în neştire:

— Eddy!... Eddy!...

*) Vezi «VRAJA MĂRII» No. 8.

DUPĂ UN AN!

Din partea d-lui Em. L. Moscu, din localitate, primim următoarea scrisoare, căreia îi facem loc cu multă plăcere:

Un an de trudă şi de zbućiumări în slujba unui ideal.

Un an de muncă fără istov la picioarele unui altar părăsit, năpădit de molima indiferenţei, murdărit de glocul materialismului feroce deacum şi totdeauna, un an de frământări al unei umile armii sub steagul unui crez.

Mai mult sau mai puţin aţi reuşit să treziţi din toropeală o mână de oameni în cari „Frumosul” nu murise..

Mai mult sau mai puţin aţi reuşit să aprindeţi în sufletele unei alte mâini de oameni, scânteia dorinţei de mai bine.

O clipă se părea că şi pe voi v'a năpădit neghina dar întocmai ca legendara pasăre Phoenix, din propria cenuşă „Vraja Mării” a renăscut.

Laudă vouă!

Şi întocmai ca pasărea cerului ce vin primăvara din ce în ce mai multe, întocmai ca ghiocelii ce firavi scot capul din nea odată cu primele raze de soare, la început puţinii apoi din ce în ce mai mulţi, cititorii noştri, — fauri de «vraje», — au sporit şi sporesc pe zi ce trece.

Aţi întâmpinat multe greutăţi şi veţi mai întâmpina încă, dar dacă veţi continua aşa cum aţi început, pe drumul pe care mergeţi, până la urmă a voastră va fi izbândă. Şi deşi se vor găsi mulţi cari să împănaze cu laurii voştri, totuşi noi vom şti că voi, prin voi, aţi făcut cece s'a făcut.

Până atunci vă urez tăria necesară continuării luptei ce-o duceţi pentru binele acestui colţ de ţară oropsit de oameni şi de Dumnezeu.

EM. L. MOSCU

CIRCUMSTANŢE ATENUANTE PENTRU NOI.

CIRCUMSTANŢE ATENUANTE PENTRU EI...

Șnoava rautăcioasă pretinde că, la Caracal, s'ar fi rupt căruța cu proști. Nu punem mâna 'n loc că așa e — și nici nu contestăm că n'ar fi așa. Controversă, prin urmare, ceea ce e absolut sigur și pertinent exact, indiscutabil și evident, e că trăsura cu șmecheri, cu băești de geniu, s'a rupt în fața ziarului «Credința»; și că eclatanta trupă de admiratori ai poezii și ai năraurilor d-lui Andrei Oimă — care după cum se știe, poartă pantalonăși cu danteluțe — a statornicit, acolo, cartierul general al monopolului tuturor talentelor.

Despre asta ne asigură, zilnic și silnic, în slova «țintarului» sau fără duh, unul care iscălește «Erasm» ('tă-te Dumnezeu, dom'le Petre Manoliu!...). Domnul acesta, care aberează cotidian pe tema atotștiinții și a geniului integral, ignorând flagrant regulile elementare ale gramaticii și ale punctuației, ne-a făcut cinstea de a se scuza, veninos și de modestă noastră muncă, gratulându-ne cu aprecieri birjerești. Ii răspundem așijderea.

Noi, stimabile Erasmus, nu suntem întreținuții nimănu. Trudim pe ogorul arid al scrisului, poate mai puțin dotăți decât magnificența voastră, dar fără să urmărim nici un profit. Scriem, așa dar, slovă românească dintr'această parte a țării — și nimic mai mult. Și chiar dacă modestul nostru tribut ar fi să intereseze numai «mădinetele, adolescenții tău crescuți, licienii (deșteptule!) repetenți și poști cu rima 'n plețe și 'n unghiile netăiate» — cum prelinzi —, încă truda noastră ar avea un scop. Genialule!

(Cetem iertare prietenilor revistei noastre, pentru această depășire, ce ni-a fost impusă. Animalul obrăsnic trebuie, totdeauna, plesnit peste bot. Solicitam deci, circumstanțe atenuante și pentru noi și pentru al care semnează «Erasm», în paginile «Credinței» de un leu tonaj.)

•VRAJA MĂRII•

„Vraja Mării” în fața obiectivului

Primim cu entuziasm știrea că la 15 Septembrie a. c. (1933. — N. R.) va apare la Constanța sub direcțiunea Domnului Sorel Avramescu, revista literară «Vraja Mării». De pe acum îi urăm deplin succes pe spinoasa cale a publicității.

•FLORI DE CRÂNG• — Oradea (Anul I, No. 12-13).

*

«VRAJA MĂRII» anul I, No. 1 apare la Constanța, str. Mircea cel Mare 23, redactată de condeele tinere ale d-lor: Sorel Avramescu, Alex. Ciobanu și Petre Samofina. Este o revistă de literatură humoristică, timidă și modestă azi, dar poate curagioasă și bogată mâine. Ii dorim succes.

•FLORI DE CRÂNG• — Oradea (Anul I, No. 14).

«VRAJA MĂRII» No. 2, pe care o primim la redacție, e o revistă literară la care colaborează numai scriitorii tineri. Apare la Constanța.

•CÂND NOU• — Buzău (Anul I, No. 2).

«VRAJA MĂRII», Constanța, anul I, Oct 1933. Deși o revistă tânără, condusă de d. Sorel Avramescu director și d-l Petre Samofina, doi îndemânatici în ale condeiului, față de primul număr se prezintă cu un progres destul de apreciabil. Mărindu-și numărul filelor, bogăția și varietatea materialului, începe cu adevărat să «vrăjească». Atinge cu prisosință nivelul subtitlurilor: literatură, artă și în special humor. Poezia e susținută de d-nii Costin Teodoru și Alexandru Nicorescu. Face juste cronici și recenzii. Redacția și Administrația str. Smărdan No. 7 etaj, Constanța.

•SUFLET ROMÂNESC• — Oradea (Anul I, No. 16-17).

«VRAJA MĂRII», literatură, artă, humor, Anul I, No. 3.

Apare la Constanța sub direcțiunea d-lui Sorel Avramescu.

Cu o mai judicioasă triere a colaboratorilor și manuscriselor — «Vraja Mării» s'ar impune.

•PĂMÂNTUL• — Călărași (Anul II, No. 50).

«VRAJA MĂRII», Anul I, No. 4-5

Sunt foarte puține revistele cari recoltează progres în vremurile actuale.

Și dintre acestea face parte și revista «Vraja Mării», care datorită iscusitului său director Sorel Avramescu suferă îmbunătățiri laudabile.

N-rul acesta, superior celor anterioare, conține proză și versuri bune. D-l M. Șoimu, stil clar, dar subiect slab, «Cântec de Crăciun» al d-lui St. Stănescu, se pare că e cea mai bună poezie, după a d-lui Sorel Avramescu.

Proza d-lor Al. Nicorescu și C. Florea e corectă. Bune sunt și poeziile d-lor George Lotru și N. Cihrețescu și mai ales a acestui din urmă.

Cronica lipsește complet.

•LUCEAFĂRUL• — București (Anul VII, No. 7).

«Vraja Mării», apărută pe Septembrie, aduce un material bun și... plăcut! Formatul simpatic în care apare, o face să fie admirată... Ar trebui însă ca d-l Sorel Avramescu să câștige colaborarea scriitorilor bucureșteni, pentru ca mai târziu să devină o revistă de mari proporții!.

Din ultimul număr dețin sonetul d-lui N. Oraur: «Adolescență» și... «La țarm» de Costin Teodoru.

În general, revista e bine scrisă, cronici variate...

Viață lungă și... sănătoasă!...

•LUMINA CARAȘULUI• — Bocșa Montana (Anul VI, No. 284-86).

RECENZII DE VORBA CU CITITORII

Cărți

D-nii autori și editori, cari doresc a li se face recenzii asupra lucrărilor apărute, vor trimite câte un exemplar pe adresa revistei noastre.

"INNOTUL"

Cea mai nouă și mai practică metodă de a învăța și perfecționa Innotul.

de GEORGE IONESCU

Ex.-campion de inot.

(50 pag. Tip. "Victoria" Craiova)

D-l George Ionescu, laureatul concursului nostru de desen, a dat publicului o prețioasă broșură, arătând în cuvinte clare cum se poate învăța și perfecționa Innotul.

"Eu am considerat întotdeauna Innotul, mai mult de cât un simplu sport, ca un exercițiu foarte necesar omului și în special tineretului, căci contribuie mai mult decât oricare alt sport, la dezvoltarea fizică și sufletească a acestuia" spune autorul și ne asociem în totul acestei afirmații.

Broșura, elegant tipărită, cuprinde numeroase desene explicative, datorite talentului autor.

O recomandăm cu toată căldura cititorilor noștri.

Costul unui exemplar lei 12. — La autor: Str. Reg. Ioanțlu 101, Craiova.

Reviste

"CRAINICUL CETĂȚII"

Revistă culturală.

Apare lunar.

Abonamentul lei 100.

Exemplarul lei 10.

Redacția și Administrația:

Prof. Gh. Maxim, Burdujeni.

"CATEDRA"

Revistă pentru lecturi, serbări școlare, cercuri culturale.

Apare lunar.

Director: D. T. Faur, institutor.

Abonamentul lei 60.

Redacția și Administrația:

Str. Cuza Vodă; 45, Galați.

CURIERUL CERCETAȘILOR COHORTEI "GRIVIȚA"

Apare lunar.

Abonamentul: pentru cercetași 70 lei, pentru particulari 120 lei.

Redacția și Administrația:

Str. M. Eminescu 1, Ploiești.

Ziare

"CALENDARUL POPORULUI"

(Zațetă bilunară pentru popor, edi-

— **Spring** — București. — Facem cunoscut pe această cale că nu mai semnați nimic, pe viitor, cu pseudo-nimul „Simbad Marinarul”.

— **Galia Tudor** — București. — Vă mulțumim. Sperăm că ne veți da concursul și în viitor.

— **Aurel Moldovanu** — Bistrița. — Trimiteți n-rul chitanței de abonament în locul oricărui cupon. Mulțumim pentru abonament.

— **N. Chirilă** — Galați. — Manuscrisele trimise au nevoie de serioase rețușeri. Apoi, nu le putem utiliza, deoarece sunt scrise pe ambele fețe ale hârtiei! Se reține șarada. Comunicați-ne cari anume numere vă lipsesc, să vi le trimitem.

— **Vasile Opreșor** — București. — Vă primim cu tot dragul. Calde mulțumiri pentru urările ce ne faci.

— **Costel Pykomar** — București. — Vă foarte mulțumim pentru abonaamentele și urările trimise. Ne-ar bucura dacă ați activa la revista noastră! O călduroasă strângere de mână.

— **George Căula** — Miclești. — Vă promitem, în mod solemn, că nici măcar un cuvânt nu va mai fi scris în această revistă, despre acel... (și, fiindcă-i pentru ultima dată, barem să mă rocoresc!) — scârbos bătrân! Mulțumim pentru abonament.

— **Olimpia Petpeluc** — Bărlad. — S'a primit. Acum putem sta de vorbă: 1) Trebuie să scriți numai pe o față a hârtiei; 2) Citeți și 3) Manuscrisele Dvs. trebuiesc serios refăcute. În felul acesta... se poate accepta!

— **Ency Răduș** — Loco. — Nu, putem să vă satisfacem cu nimic! Scrișoarea Dvs. e atât de confuză... Treceți într-o seară (7—8) pe la sediul Asociației „Orizontul” str. Traian 4.

— **Tatiana Diaconș** — București. — Acesta este secretul nostru! Mulțumim pentru sprijinul acordat.

tată de „Societatea pentru cultură din Bucovina”

Redactor: C. Loghin.

Abonamentul lei 50.

Exemplarul lei 2.

Redacția și Administrația:

Piața Unirii 3, Cernăuți.

"CEFFERUL"

Organ politic de interes profesional

Redactor: Ștefan Crăciun.

Exemplarul lei 2.

Redacția și Administrația:

B-dul Demetriade 253, Cuzău.

— **I. I. Dobrescu** — B. — C. — Lung (Muscel). — Celelalte vor urma. Vă foarte mulțumim pentru urări și abonament.

— **Johnny Dinache** — București. — Abonamentul Dvs. expiră cu No. 12.

— **George Petrache** — București. — Nu ați ascuns mărcile cumsecade... Poșta le-a sustras! (Scumpul mai mult păgubește...)

— **Traian Stoica** — R. Sărat. — Primim voturi și fără comentarii. Nu influențază că sunteți din R. Sărat.

— **Mascotta** — Kișinău. — Sunteți iertată de data asta! Abonamentul Dvs. expiră cu No. 12 iar al D-rei Ur-Zica, cu acest număr. Un compliment frumos!

— **George Ionescu** — Craiova. — Trimite, domnule Ionescu, trimite mereu!

— **Romulus Kirilac** — Timișoara. — Vă mulțumim frumos!

Din cauza abundenței de materie, rubricile obișnuite cari lipsesc din acest număr, vor apare în No. viitor.

D-nii reprezentanți sunt cu insistență rugați a trimite, de urgență conturile.

Celorlați. — În No. viitor.

Redă în mai jos o notiță, apărută în ziarul „Tractorul” (Anul 1, No. 311 Aprilie 1934) din Turnu-Măgurele:

Crisantemișii

Cerace am transcris în numărul trecut dintr-o revistă familiară de literatură, etc, a avut darul să provoace printre unii din cititorii noștri mici sunărări. li rugăm să alle că noi n'am făcut altceva decât să reproducem notița incriminată și nimic altceva. Deci reclamațiile nu către noi trebuiesc îndreptate. ↓

Totuși e cazul să adăugăm că mulțumită acelei reproduceri, am desființat un cerc care ar fi putut lua ființă și am mai redus tirajul unei gazete care nu ar trebui să fie citită decât de manicheze, coafeze, etc.

ȘTEFAN TUDOR

Și, cei cari mai săvârșesc greșeala de a arunca banii pe o asemenea țiguară, ar trebui să fie mai conștienți:

„Crisantema” — pornită pe făgașul speculei și al mistificării — constituie cu drept cuvânt:

Rușinea Literaturii Românești!

„VRAJA MARIU”

UMOR

Din răspunsurile unei reviste către cei ce au trimis manuscrise spre publicare.

I. Abs.-Loco. — Manuscrisul trimis de Dvs., este atât de voluminos că nu incupe în... coș.

Tănase G.-Siliștra. — Toată bunăvoința noastră — însă pentru alte bucăți!

Greeruș-Bacău. —

Greerii toți în graiul lor

De ce oare vorbesc?

Vorbesc de moarte, de amor

De ce se sfătuiesc?

...Vorbesc de moarte, de amor și... de coș!

I. C. O.-Loco. — Acrostișul Dvs. nu merge... Nici cu variantă, nici fără!

Marinică Ionescu-Iași. — «La horă» ni se pare că a mai fost publicată undeva. Sonetul îl puteți publica tot acolo... E prea bun pentru noi!...

R. M.-Loco. —

Sinistru miezul nopții 'n undă trece
Cu repezeala cade, cade lucitoare
O stea dispăre 'n adâncimea rece...

...împreună cu manuscrisul Dvs.

N. Istrate-Moreni. — Poezia Dvs.? li lipsește ritmul și rima, incolo... e foarte bună!

p. conf. ALEXANDRU MUNTEANU

Citii și răspândii REVISTA „Vraja Mării“

ATENȚIUNE. Rugăm pe cititorii noștri în întârziere cu plata abonamentului pe acest an să ne trimită suma datorită.

Anul II... „Vraja Mării“ — No. 9
Concursul literar
Votez pe No. ....

Anul II... „Vraja Mării“ — No. 9
Rubrica cititorilor
Șase cuvinte gratuite. Restul 1 leu cuv.

Cine nu este la curent cu plata abonamentului, să nu formuleze nici-o pretențiune. Servim cu toată atențiunea numai pe acei cari ne ajută.

JOCURI

ATENȚIUNE! Fiecare concurs se compune din două serii a patru jocuri. Deslegările se primesc timp de 10 zile de la publicarea seriei II-a, toate odată, însoțite de cuponul de jocuri din pagina 12-a a fiecărui număr.

În No. viitor vom publica numele deslegătorilor și prin tragere la sorți, se vor oferi următoarele premii:

Premiul I — 100 lei în numerar.

Premiul II — Un abonament pe un an la revista noastră.

Premiul III — 50 lei în numerar.

Premiul IV — Un abonament pe pe 6 luni.

Premiul V — Un abonament pe 3 luni.

Premiul VI-X — Câte o carte literară.

— oxo —

Deslegările concursului I

Seria I-a

Cuvinte încrucișate

D	A	P	O	I	N	T	E
A	M	O	R	E	L		
N	A	T	A	N	I		
A	N	C	E	D	A		
E	N	O	M	A	D		
S	A	L	L	O	N		

Carte de vizită magică

REDACTOR «VRAJA MĂRII»

Enigmă

SI-MI-LA-RE (Similare)

Omonim

CREVEDIA

Serie II a

Apele Româneli

		I		
A	S	A	U	
	A	M	P	O
		A	R	A
	A	B	R	U
		A	G	A
A	C	C	A	D
		A	R	I
A	L	M	A	Ș

II

Dela I—II: Amaradia.

Carte de vizită magică

SOREL DIRECTOR «V. M.»

Omonim

BĂLAȘA.

Șarada

CER-NEA-LA

Nu se publică niciun joc, nu se trece în rândul deslegătorilor și nu iau parte la premii — cei cari nu sunt la curent cu plata și cei care nu trimit cuponul de jocuri din pag. 12 — fără excepții!

IMPORTANT! La fiecare concurs vom oferi un premiu de lei 50 în numerar sau un abonament pe 6 luni la «Vraja Mării», după alegere, celui mai frumos joc publicat.

Cititorii sunt rugați să-și dea avizul trimițând cuponul de vot din pagina 12 a.

BOABE DE NISIP

Invitatului meu

(Se știe el!..)

Ai mâncat cât un Dandolo
Și-ai băut vin... o saca!
Se cunoaște, cât de colo,
Că... n'ai fost la masa ta!...

BEN ALY

Șampaniei-Ella

Cu-acizii tăi înepători
Trântiși două epigrame
Însă tot de-atâtea ori,
Reușit-ai... melodrame!

COSMIN CICOARE

Revistei «Vraja Mării»
și celui ce-o conduce.

C'ai mai dormit un timp, revistă
Ce prinzi atâți în a ta mreajă,
Era firesc, chiar toți insistă:
...Te-ai îmbătat de-atâtea «Vraja».

Iar că din somnul tău cel dulce
În mare nu te-ai inecat,
Noi lui Sorel dăm mulțumire
Că te-a... salvat!

Cititori:

Iar că Sorel n'a îngrijit-o
La timp, se scuză pe deplin:
...De n'a fost și el beat de «Vraja»,
Fiți siguri că a fost de... vin.

I. BRADDELA FRUNTEȘTI

Cine a primit și reținut un număr din «VRAJA MĂRII» se consideră abonat și e rugat a trimite abonamentul prin mandat poștal, fără să aștepte alte intervenții.
 Persoanele care nu voesc a se abona sunt rugate a scrie vizibil cuvântul «Retur» și a pune revista la cutia poștală fără lipire de marcă nouă.

Rugăm comunicați-ne din timp schimbările de adresă

Vraja Mării

D-Sale Domn

Revistă de literatură

Redacția și administrația :

STRADA SMÂRDAN No. 7

CONSTANȚA

ECOURI

CULTURALE

LITERARE

In curând va apare „Biblioteca revistei «VRAJA MĂRII».

Biblioteca va apare lunar și se va vinde cu preț modest, pentru toate pungile.

Cei ce vor să colaboreze, vor trimite lucrările din timp, ținând seama ca manuscrisul să nu treacă de 25 pagini de caet — și un clișeu reprezentând pe autor (6/9).

D-l Sorel Avramescu, directorul revistei noastre, a fost numit secretar al Asociației Maritime „Orizontul” și redactor al revistei „Orizontul Maritim”.

BĂRLAD. — Duminică 9 Sept. a. c., a avut loc adunarea generală a Cenaclului Cultural literar «Vraja Mării». S'a procedat la alegerea comitetului :

Președinte, dl. Duitru M. Ionescu, reprezentantul revistei noastre.

Vice-Președinți : d-l Mircea Grosu-Mygro și D-ra Marica Munteanu.

Secretari : d-nii Nicolae Petrini și Gh. Dobrea.

Cenzori : d-nii Gh. Ghenadie și Const. Ouatu.

Bibliotecar : d-l Vas. Nițulescu.

Membrii : d-rele Mary Darângă, Tincuța și Marioara Groza, Marica, Cristescu, Emma Petrescu, Lya Ionescu, Elena Popovici, Marga Gheorghiu, Leny Vasiliu. D-nii Traian Dimitriu, Octavian Dumitrescu, Gh. Pârgaru, Titii Sprinceană, Elev Marinar-Constanța, Sycă State, Vasile Adam, Gică Dragomir, Pat. Mihăilescu, Ghiță Codău, Ionel Profir, Nicu Iamandi, Valentin Nemțeanu.

In Constanța va lua ființă, luna viitoare, „Asociația Cultural-Literară VRAJA MĂRII”.

Adeziunile se primesc la Redacție, prin poștă, sau la biroul tipografiei „Dacia” str. Carol No. 3.

Amănunte în No. viitor.

CRAIOVA. — Duminică 9 Sept. a. c., s'a constituit Asociația Cultural-

literară «VRAJA MĂRII» iar la 16 cor., s'a ales Comitetul. S'a întocmit un proiect de statut care a fost aprobat.

Cu această ocaziune, s'a trimis revistei noastre, următoarea scrisoare :

In vederea împlinirii unui an de activitate, în numele Asociației, cât și în numele tuturor cititorilor craioveni, vă rugăm a primi viile noastre felicitări, rugând pe bunul Dumnezeu să dea Revistei noastre ani mulți de apariție și prosperitate, pentru a-și îndeplini misiunea ce și-a impus; iar Dvs., vă urăm spor la muncă și noroc, pentru a putea să o îndrumați pe drumul ce i deschide într'un viitor strălucit.

Cele mai nobile și sincere sentimente.

Redacția pentru Oltenia.

Redactor, Ilie Lișteveanu.

Secretar, Marin Buzatu-Bébé.

AMATORI

DEVELOPAȚI
COPIAȚI
MARIȚI

NUMAI LA
Foto-PASCULESCU
STR. CAROL 64
ȘI

Foto-OVIDIU
PIAȚA INDEPENDENȚI
— CONSTANȚA —

TIPOGRAFIA
„DACIA”
Str. Carol No. 3
CONSTANȚA

Execută artistic
tot felul de
lucrări de
Tipografie

DELICIOASE

FRANZELE —

— CORNURI —

— PÂINE

Numai la
RUDOLF SZAKMÁRY

Cuza-Vodă No. 30

— CONSTANȚA —

— Institutul de Arte Grafice «DACIA» Strada Carol No. 3 Constanța —